

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnementen:

Drie maal per week 6 francs per jaar.
 Twee " " " 4 " " " "
 Een " " " " 2 " " " "
 Een blad afzonderlijk 1 1/2 centimen.
 De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 1 1/2 centimen per drukregel.
 Reclamen, voornamen en andere artikels vooraan
 of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 17 OCTOBER.

Van alles wat.

Verleden dinsdag was het openbare zitting van onze gemeenteraad.

Men weet dat het college van burgemeester en schepenen elk jaar in openbare zitting van den gemeenteraad verslag moet doen over het bestuur en den toestand der stads zaken.

Ten tijde dat onze geuzen aan het roer waren, hoorde men daar niet van spreken. Heeft iemand ooit geweten of onder het liberaal bestuur zulk verslag gedaan werd? Die mannen van het licht konkelde alles onder hun en niemand kon weten wat er omging.

Sedert dat de katholieke regering aan het roer is gebeurt alles in volle licht, al schreeuwde het geuzenblad ook alle zaterdags dat de katholieken de mannen der duisternis en der onwetendheid zijn.

Verleden zaterdag deed de heer burgemeester door alle gazetten der stad aankondigen dat dinsdag om 5 uren de openbare zitting zou gehouden worden, waaraan de burgemeester en schepenen verslag zouden doen over den toestand der stadszaken.

Iedereen was dus verwittigd en om zoo te zeggen uitgenoodigd om de belangrijke zitting bij te wonen.

Op de zitting waren tegenwoordig alle leden van den raad, uitgenomen M. Barthels en M. Perreau. De oude heer Perreau kan nog moeilijk uit de voeten en wij begrijpen dat hij t'huis blijft. Wat president Barthels betreft deed hij daar waar schijnlijk louten gekoken, en hij had zich uit de voeten gemaakt.

Er moest in den raad gesproken worden over den toestand der stadszaken en der gemeentekas. Er gingen cijfers ter tafel komen en, ziet je wel, de cijfers dat is de zaak van M. Barthels niet. Hij moet kunnen wauwelen, al heeft het ook noch kop noch staart, en met cijfers en rekeningen komt dat ijdel gewauwel niet van pas.

Wie aan deze zitting tegenwoordig geweest is die heeft kunnen vernemen op welke wijze de stad door onze geuzen is bestierd geweest. Deze model bestierders regeerden de stad zonder budget of rekening te maken. De rekeningen der muziekschool en der teekenschool waren niet meer gemaakt sedert het jaar 1880! Gij haat moeten zien welke lange gezichten onze liberale raadsheeren trokken toen zij lezing hoorden geven van eenen brief waardoor de professors der muziekschool beweerden dat de stad hun nog 5250 franken schuldig is voor de jaren 1885 en 1884.

Ziet gij dien onzinnigen Casino die met volle handen in de gemeentekas grabbelt! Wij hopen wel dat onze liberalen hunne liberale muziekschool zullen betalen juist gelijk wij onze katholieke scholen betaald hebben.

Wij zullen daarop terugkomen.

Het geuzenblad kan maar niet verteeren dat de processie van zondag acht dagen zoo schoon en zoo deltig geweest is. De liberale schrijver, die alle zaterdags dat vollenblad volbradde is vol gramschap omdat hij eens te meer gezien heeft dat de tongersche bevolking kristelijk en katholiek in het hart is.

Ziehier lezers van den Postrijder wat de liberale-gazet van verleden week over de groote processie durft schrijven. De processie, zegde zij, was maar een klerikale parade; de papen hadden weer iets nieuws uitgevonden om de massade op te luisteren en op de verbedding der keuzels en arme sullen te werken. Daar liepen palassen in; het was lout en oogbedrog. Het was een voorhistorische stoet, ene kermiskavalkade enz.

Ja goede meesters, dat staat in volle letters in het gezending van verleden zaterdag gedrukt. En dan zonden die menschen komen vertellen dat zij niet tegen Kerk en Religie zijn!

Het tongersche geuzenblad heeft er verleden week leelijk tegen gelopen. Er was een groot schandaal gebeurd! De gemeenteraad had besloten van madame Delville, de bestierster der kosteloze meisjesschool, op pensioen te stellen. Deze dame is in bediening sedert het jaar 1856, dat is te zeggen sedert 49 jaren, en de regering is van gedachte dat het tijd wordt haar een langverdiende rust te geven.

Dat kan het geuzenblad niet verdragen. Mad. Delville moet aan het hoofd der meisjesschool blijven, zoo niet is voor de geuzen alles verloren! Indien wij goed kunnen cijferen, dan meenen wij dat iemand die gedurende 49 jaren als onderwijzeres in bediening is, zoo ontrent de 70 jaren oud moet zijn. Op dien ouderdom worden de officiers in het leger gepensionneerd, zoowel als de magistraten der tribunaalen. Maar het schijnt dat dit voor een onderwijzeres niet mag gebeurten.

Willen wij eens de reden zeggen waarom onze geuzerij niet wil hebben dat madame Delville gepensionneerd wordt? Nergens anders voor dan omdat onze geuzen vreezen dat er een katholieke meesteres hare plaats zou krijgen. En hetgeen bewijst dat dit de eenige reden is, dat is dat MM. Perreau en Ghineau, toen de liberalen nog aan het roer waren, madame Delville wilden pensionneeren omdat zij erkenden dat het voor haar tijd was de plaats te ruimen.

Onze achtbare burgemeester M. Meyers heeft eens in de oude papieren gaan zoeken en hij heeft er eenen brief gevonden door M. Perreau aan madame Delville geschreven in de maand septem-

ber 1884; dat is te zeggen over een goed jaar. M. Perreau, die in dien tijd nog burgemeester was, schreef aan madame de hooldonderwijzeres om haar te verzoeken hare demissie zoo haast mogelijk aan den gemeenteraad te zenden, opdat er in hare vervanging zou kunnen voorzien worden.

Die brief verdient bewaard te worden. Ziehier hoe de liberale M. Perreau, in den naam van het college van burgemeester en schepenen zich uitdrukte:

Tongeren, den 22 september 1884.

Madame Delville-Noyen, hoofdonderwijzeres te Tongeren.

De heer gouverneur der provincie, door zijne depeche van 19 dezer maand, zegt een afschrift der beaardslaging van de... (eraad waarbij uw ontslag aangenomen, wordt van het ambt van hoofdonderwijzeres der kosteloze meisjesschool, met verzoek aan te duiden op welken datum gij opgehouden hebt uwe jaarwedde te genieten.

Ingevolge heb ik de eer u te verzoeken, zoo haast mogelijk, uw ontslag aan den gemeenteraad te zenden, opdat er aan uwe vraag gevolg konne gegeven worden.

De Burgemeester, (Geteekend) L. PERREAU.

Wat volgt daar uit?

1° Dat Madame Delville over meer dan een jaar gevraagd heeft om op pensioen gesteld te worden; 2° Dat MM. Perreau en Ghineau, haar over meer dan een jaar, wilden op pensioen stellen.

De katholieke regering doet vandaag niets anders dan hetgeen het liberaal bestuur over een jaar wilde doen.

Als de geuzen madame Delville willen pensionneeren, dan is alles goed; omdat men over een jaar wel een gezin gevonden had om haar te vervangen. Maar wanneer de katholieken haar een jaar later willen op pensioen stellen, dan is dit een greroort schandaal, en schreeuwend onrecht, iets dat waak roept tegen Hemel en aarde.

Men zegt dat er menschen zijn die het geuzenblad lezen en serieus gelooven wat er in staat. Loopt toch heen!

Al schooner en schooner. Weet ge wat het geuzenblad verleden zaterdag vertelde over den uitslag der kiezingen in Frankryk, waarin de conservatieve partij, dat is te zeggen de partij der religie, der orde en der vrede zoo een schitterende zegepraal behaalde?

'T is bijna niet om te gelooven. Het gezending stort tranen over deze uitslag. Het zegt dat de kiezingen van Frankryk niet op zijne verwachting beantwoord hebben, en dat zij eenen grooten slag over de vrijzinnige of liberale partij zijn.

Dat wil zeggen in andere woorden dat het geuzenblad de zegepraal der republikeinische en radikale partij verwachtte en dat het deze niet vreugdekreten zou begroet hebben. De republikeinische en radikale partij, dat is de partij der vijanden van God en Kerk; de partij der uitjagers van koningen en priesters.

En dan durft het tongersche geuzenbladje wekelijks schrijven dat de katholieken de vijanden van koning en wetten zijn!

Aardig, niet waar?

Er zijn in het ministerie van spoorwegen, posten en telegraphen, sedert M. Van den Perreboom er aan 't hoofd is, ongeveer 200 nieuwe plaatsen open geweest. Daarvoor heeft hij ruim 50,000 vragen gekregen.

In het bestuur van de landelijke tramwegen waren de verleden maand 14 plaatsen open die door 271 personen gevraagd werden.

Nu, het is geweten dat de officiele onderwijzers, die in werkzamen dienst zoowel als die op wachtgeld van honger kreveeren.

Hoewel schoolmeesters denkt gij wel dat er onder die 5000 aanvragers waren.

NIET EEN.

In den Monteur staan er dagelijks eenen hoop gemeenten waar onderwijzers en onderwijzeressen gevraagd worden. Niet één schoolmeester op wachtgeld biedt zich aan.

De belastingsschuldigen zullen wel moe worden te leeggangers te betalen, die wegeven van iets aan te vragen en ons dan nog beschuldigen dat wij hen niet genoeg geven. Die grove klucht moet eindigen.

Het is slechte tijd... uitgenomen voor de nietsdoend schoolmeesters. Die trekken nu altijd met duizenden frank, moeten niet werken en kunnen wandelen gelijk wijthuuten... En dan zijn ze nog kwaad op de paters en nonnekes!

Wat rollen de Geuzen toch den berg af! Niet alleen zijn ze in België en andere landen van het roer gesmeten, maar ook in kleinere kringen verliezen zij al hunnen invloed. De tijd schijnt aangebroken dat het Liberalismus een algemeen ineenzakking gaat beleven. Het heeft ten andere lang genoeg het volk bedrogen.

Weet gij, lezer, hoeveel onderwijzers en onderwijzeressen dit jaar uit Normalscholen waar ze gewakken worden gekomen zijn? Niet min dan 1,084!!!!

Van dit getal komen er 795 uit de geuzenovens en 291 uit de vrije.

Wat gaat dat volkske nu aanvangen? Daar zijn geen plaatsen ledig; de op wachtgeld gezetten hebben nog geen plaats.

Wat doen met die gediplomeerden? En toekomstig jaar weeral duizend of vijftienhonderd

verschgebakkenen, en zoo alle jaren! Waar naartoe met dat blind paard!

— Naar moeder! naar huis!

Na lang studeeren, dat de ouders veel geld en opofferingen gekost heeft, krijgen zij hunnen zoon of dochter te huis zonder plaats en kunnen de ouders weeral opscheppen, en geduld hebben tot dat er een plaats openvalt.

M. Thomissen heeft reeds drie of vier van die ovens, waar schoolmeesters zoodaig gemakkelijk in gebakken worden, afgeschait; hij zou goed doen er nog tweemaal zooveel af te schaffen, dan zouden de ouders niet bedrogen worden met de zoete hoop dat hunne kinderen geld zullen trekken zoodra zij de Normalschool verlaten.

Dezer dagen is in het gasthuis te Lyon, in den ouderdom van 85 jaren, een non gestorven die sedert 1824, dus van over een en zestig jaren, in den dienst der zieken getreden was.

Gelief op te merken dat die gasthuisnonnen alle jaren hunne beloften herhalen, in het natuurlijk vooruitzicht dat de zware vermoedissen die zij uit te staan hebben hunne gezondheid zouden kunnen krekken.

Hoer bewonderenswaardig is die liefde tot de lijdende werklieden en tot de ongelukkigen, lijdende die zestig jaren lang even vurig gelieven is!

De godsdienst alleen kan zulke zelfverloochening inboezemen, en had een wereldlijke zieke-dienstster, zoals de liberalen ze in onze gasthuisen willen invoeren, de plaats van het drie en tachtig jaar zusterken moeten hekleeden, lang reeds zou zij haren dienst opgezegd hebben en hare zieken laten varen.

Voegen wij er bij dat hoogergemelde zuster noch eervol noch eenige belooning gedurende hare lange loopbaan verkreeg. Integendeel, wat hebben kloosterzusters en religieuzen van de liberalen zoon in Frankryk als in België te verwachten, zoo niet smaad, beschimping en vervolg?

Voorwaar, de liberalen hebben een zonderlinge manier om de weldoersers van het volk voor hunne edelmoedigheid te beloonen.

Och heere! wat liggen ze leeg de liberalen! Denkt 'n keer, lezers, nu klagen de liberale-gazetten dat hunne vrienden zoo slappekes weerstand bieden aan het katholiek ministerie en zoo bitter weinig weten in te brengen om het gouvernement te dwarsboomen.

Wat bewijst zulk gezammer? Wel dat het katholiek ministerie de ware belangen van het land behartigt, en zijne zaken zoo goed weet te besturen dat de mond der liberalen er zelf door gesloten is.

Erger nog; zij zijn gedooien met volen mond den lof te spreken van onze ministers en vooral van den achtbaren heer Beernaert, voorzitter van den ministerraad.

Op een der laatste congressen welke te Antwerpen ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling plaats grepen, heeft M. Beernaert zich zoodaig op de hoogte zijner verhevene bediening getoond, dat al de vreemde afgevaardigden er van getroffen waren en hem bewonderd hebben.

Zoo schrijft een liberale gazet van Brussel, en voor 'n keer heeft ze toch vaderlandshede en rechtzinnigheid genoeg om fier te zijn over eenen staatsman die ons klein landeken bij de vreemde mogendheden zoo sterk doet verblijden.

Indien de liberalen zelf gedwoonen zijn hulde te brengen aan de bekwaamheid van ons ministerie, is het dan voor ons, katholieken, geen reden te meer dat ministerie uit al onze krachten te ondersteunen en ons in deszelfs wijsheid te bevoorstellen?

L'Etoile heeft dezer dagen aangekondigd dat de liberale partij, in 1889 met de Franschen het broederbest zal gaan vieren van de eerste fransche revolutie.

Belgen, die verbroeders met degenen, welke wildra en tengevolge der onwetendheid, onze provincien kwamen verdrukken, tramiseren en ze veranderen in een roef, brand- en moordhoed... Die gebeurtenis is inderdaad niet zeer stichtelijk.

Ziedaar waarin het vaderlandsch gevoel der liberalen bestaat! Het voornemen heeft dan ook een groote verontwaardiging doen ontstaan in onze vlaamsche bevolking.

Het denkbeeld van een protestatie tegen dat schandaal zal niet blijven.

Wij zijn zeker dat als de liberalen in 1889 met hunne logi-broeders te Parys gaan feesten en de revolutie danken voor hare weldaden, de Vlamingen zich op hunne heurt zullen vereenigen en een protest gansch Europa door doen hooren, en dat zal doen zien hoe wij, de meerderheid, over die delensnig oordeelen.

Wij zullen protesteren tegen de rooverijen, de plaundersingen, de brandschattingen, de moorddrijven hier gepleegd; tegen de overrumpeling van ons land.

Het staat den Franschen vrij te vieren al wat zij willen, zelfs de guillotien, lekkend van koninklijk bloed; doch wij, wij zullen daarin niet deelen.

Over eenige dagen is er een duitsch oorlogschip met man en muis vergaan in de Indische Zee. Ten gevolge van dit feit lezen wij in het staatsblad van het leger van het duitsche keizerrijk het volgende keizerlijk besluit:

« Op orde des keizers, beveelt het zeezeven, ter oorzake van het verlies der bemanning van het fregat « Augusta » het volgende:

« De soldaten, aan den katholieken godsdienst toebehoorende, zullen eenen zelmis bijwonen, welke zal gecelebreerd worden vrijdag 9 dezer:

de soldaten aan den litterschen of gereformeerde godsdienst behoorende, zullen eenen goddelijken dienst bijwonen zondag 11 October. Die twee dagen zullen aan alle officiele gebouwen nationale vaandels halflof gehangen worden.

« Wat zouden de liberalen wel zeggen indien het gouvernement zulk besluit afkondigde? O, wat zouden ze spotten. Een nachts, bovengemeld besluit geschiedt met de goedkeuring van een der liberaalste apostelen, Bismarck, die vast geen pilaarlijter is.

Een verbond is tot stand gekomen tusschen België, Holland en Engeland om de ontuchtige boeken te bestrijden: De schrijvers en uitgevers van die vuilheid zullen streng gestraft worden.

Het verdien opmerking dat al die boeken in de Fransche taal geschreven zijn: de vlaamsche zeden zijn nog te rein en de vlaamsche aard is nog te verlijk om te willen besmeurd worden.

Het voortbrengen en lezen van vlaamsche boeken is dus een goed middel om de besandigheid te bestrijden die ons van uit Frankryk toewaait.

M. Emile Coart van Tongeren, heeft het laatste examen van doctor in de rechten afgelegd.

Hooger onderwijs. Examen voor den middenjury af te leggen.

De Gouverneur der provincie Limburg heeft de eer te kennis te brengen van de personen, die van zijn zijde voor den middenjury, in den buitengewonen zitting van 1885, en der examens af te leggen, voorzien door de wet van 16 mei 1876, betrekkelijk het bevoegen der akademische graden, dat zij zich te dien einde kunnen doen inschrijven, in de burealen der 1° afdeling van het provinciaal bestuur, vanden 12 tot den 22 oktober ingegrepen.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik, 14 oktober: M. Courtois, conducteur van bruggen en wegen is eerstgenen morgen nabij de Pont du Commerce dood gevonden. In het begin dacht men aan eenen dood, doch een geneeskundig onderzoek heeft doen bevestigen dat de ongelukkige van de hoogte op den trekweg van den stroom gevallen en tengevolge van een aldus bekomen wond bezweken is.

Verledene week werden er in de hallen te Luik niet minder dan 25,000 lijsters verkocht, aan den prijs van 28 tot 45 fr. per honderd stuks.

Men meldt uit Braquegnies dat een onderling van 80 jaar, een landhouwer, een dezer dagen ijsselijk vermoord op eenen mesthoop gevonden werd. Zijn hoofd was met een houwel letterlijk verbrijzeld. Geheel het huis was overhoop gezet en alle meubelen opengebroken. De diefstal moet dus de drifveer van de misdaad geweest zijn.

Ook te Jemappes heeft men andermaal een misdaad aan te stippen. De genaamde Van de Voorde, die met zijne vrouw een afgezonderd huis bewoont, heeft gevraagd zijne echtgenote met bijlagen te vermoorden. De Kerk, die een onverbetterlijke dronkaard was, is aangehouden.

Verleden woensdag heeft de heropening der leergangen van de Universiteit van Leuven plaats gehad. Het professorskorps en het grootste getal leerlingen woonde deze indrukwekkende plechtigheid bij. Na de plechtige mis van den H. Geest, heeft Mgr. Piraerts, rektor, een prachtige redevoering uitgeproken.

Men schrijft uit Spa, 14 oktober: De ingenieur Body heeft aan den gemeenteraad een ontwerp neergelegd, tot het daanstellen van een meer in de nabijheid dezer badplaats. Volgens dit plan zou het eene lengte hebben van 1 kilom, op 150 meters breedte en een waterhoeveelheid van 240,000 kubiek-meters bevatten. Men berekent dat de toevloed van water uit de hoogten van Wavai in den zomer 12 kubiek-meter en in den winter 15 kubiek-meters per sekonde zou bedragen. Van op de hoogte der afblaming, waar een wandeling zou aangelegd worden, zou men een schoon gezicht op het meer en zijne omstreken hebben.

De koning zal zich vrijdag naar het kasteel van la Tour de la Roche, bij Gergnon, begeven, waar hij vier dagen zal doorbrengen.

Volgens alle waarschijnlijkheid zal de graaf van Vlaanderen het huwelijk bijwonen der dochter van den hertog van Chartres met prins Waldemar.

De gewone zitting der Kamers werd verleden jaar den 11 november geopend en den 19 augustus 1885 gesloten.

De Senaat heeft 28 zittingen in 9 maanden en de Kamer, in tien maanden 118 zittingen.

Men meldt dat de heer Vandepoerboom aan drie groote maatschappijen bestellingen heeft gedaan van waggons voor omnibusstreinen, welke welke zouden rijden op spoorwijken van minder belang. Deze waggons zouden gemaakt worden in den vorm van tramwaggen, met de banken langs de zijwanden, zoodat er een middenaang door den geheelen trein loopt.

De politie heeft gisteren op de Vischmarkt te Brussel een hoop palingen aangevonden, die de grootte niet hadden voorgeschreven door de wet van den 19 januari 1875 op de rivierschvaangst.

De palingen zijn naar het St-Geertrudsgodshuis gedragen, waar de pensionnairen er lekker zullen aan gesmuld hebben, al waren zij wat klein.

Zekere X... kassier bij eenen koopman der Huidvetterstraat, te Brussel, hekleedde eenen

graad in de burgerwacht en heelde op tamelijk breeden voet. Zijn meester had in hem het volste vertrouwen en liet hem ontvangsten en uitgaven doen, het werkvolk betalen en op het einde van elke week zag hij enkel de uitkomsten der optellingen na, zonder er aan te denken dat er in de optellingen zelf wel vergissingen konden zijn. Eergisteren echter bekeek hem de lust de berekeningen van den kassier eens te zien en vond een vergissing van 500 fr. De rekeningen der vorige weken werden ook nagezien en overal vond hij verschillen van 200 tot 500 fr. per week, altijd ten zijne nadeel. Die verschillen klommen op tot over vier jaren en bedroegen, alles bijeen de som van ontrent 20,000 fr. De koopman heeft eene klacht neergelegd, maar de kassier heeft goed gevonden de plaat te poetsen.

Men schrijft aan den Courrier de Bruxelles dat de gezondheidstoestand van keizerin Charlotte zeer zorgvuldig is ten gevolge van een onverwachte bekwijning, die haar na een lange wandeling overviel en waarvan de geneesheer van het Hof de oorzaak niet heeft kunnen bestaigen. Sinds dien tijd lijdt de ongelukkige vorstin aan een steeds toenemende krachteloosheid. Men is over dien toestand erg verontrust.

NEMT UWE VOORZICHT, INDIEN GIJ IN HET ZELDE GIVAT VERKEERT. — Aan M. Pelerin, Apoth., 12, rue de l'Étoile, te Brussel. Er bleven mij wat Zwitsersche Pillen over, die mijnen man niet meer noodig had, omdat hij met 50 pillen genezen was. Daar ik veelvuldig aan duizelingen en hoofdpijn leid, voornameelij bij weersveranderingen, kwam ik op het denkbeeld om 's morgens en 's avonds 2 van die pillen te nemen. Zij hebben zoo gunstige werking, dat bij welk weder ook, ik niet de minste hinder of pijn bespeur. Ik verklaar dat men de zieken niet genoeg kan aanraden van deze goede Zwitsersche Pillen gebruik te maken aan 1 fr. 50 de doos, want ik kan ze niet genoeg roemen. Ik verzoek U mijn brief openbaar te maken, indien U het nuttig oordeelt.

Mre Gossiaux, te Houtain-Évêque. Handteekening gelegaliseerd door den Burgemeester.

Men schrijft uit Antwerpen: Het bekoond ontwerp, voor het oprichten van een praalzaal aan Conscience is zoo als wij zegden van den heer Joris, denzelfde die het bevel van Conscience voor de staatsdialoek gemaakt heeft. Die draad ligt op een draad met slag en kroon bedekt, en voor hem waakt een liggende leeuw. Achter de groep rijst een groot gevaarte omhoog met zinnelijken figuren. De hoofdgroep zal in bronns het overige in blauwe arduin gemaakt worden. Het werk zal 20,000 frank mogen kosten.

Men schrijft uit Brugge: Zaterdag laatst waren de echtgenoten Vierendeelman, arbeider te Oudelam, naar het veld gaan werken, hunne kleine dochter Zenobie, oud 19 maanden, te huis latende. Wanneer de vrouw Vierendeel naar huis keerde, vond zij haar kind met het aangezicht in eenen plas water gedompeld. Van een diepte van omstreeks 15 centimeter. Niettegenstaande al de zorgen die gegeven geweest zijn aan de kleine Zenobie, heeft men haar in het leven niet kunnen terug roepen.

Te Rome wordt een zeer zonderling voorval drak besproken. De zoon van den millionaire Bellar staat op het punt een reis om de wereld te beaardigen, en de moeder die zeer bezorgd is voor haar enig kind, was er op uit om haar zoon een vertronwen reisgenoot mede te geven.

In verschillende dagbladen kwamen dan ook aankondigingen voor, waarin jongelieden, die het postje begeerden, werden uitgenoodigd zich aan een opgezegen adres te versoegen.

Uit het groot aantal aanvragen werden drie personen uitgekozen die door mevrouw Bellar den 25^{en} der vorige maand op een diner werden genoodigd ten einde, zoo het heette, de zaken nader te bespreken.

Tien men in een zeer opgezekt diner het nageerd gebruikte, viel mevrouw Bellar eensklaps voor haren echtgenoot op de knieën en riep: « Ik ben eene eelendige, die twijfelend in maakten mij eenige moordparten, de amans-crime was vertigt. Gij moet allen sterven! »

En der jonge mannen begon dadelijk op jammerlijke wijze te weenen, de tweede bleef, door schrik verstijfd, onbeweeglijk op zijn stoel zitten maar de derde snelde naar de deur en riep: « Voort inder verghit bestond een tegenvergift; ik loop naar een dokter. » Aan de deur hield de dame hem tegen en voegde hem toe: « Het was slechts een verzonnel; ik ze dat gij tegenwoordigheid van geest bezit en gij zult dus de begeleider van mijn overbaar kind zijn. »

Het verhaal doet aan dat van de jonge dame denken, wie op hare zeis reis door drie jongelingen het hof werd gemaakt, die allen haar hand vroegen. Aangezien zij gene bepaalde voorkeur had, vroeg zij den kapitein om raad en deze zeide: « Spring morgen ten tien uur in de zee, ik zal zorgen dat sloepen in goedheid zijn en geen ongelukken kunnen gebeuren. »

Aldus geschiedde; de dame sprong, twee harer aanbidders sprongen naar na, allen kwamen met een pak vrij, daar de sloepen hen dadelijk opnamen.

Thans was Holland weder in last, want wien der beide galante redders in eenst de jonge dame thans kiezen? — Ik nam ze een van beide sprak de erare kapitein, — maar den derde man die rustig aan boord bleef; hij kon evenmin zweemen als de beide andere, en waagde zijn leven niet volkomen nutloos, het blijkt dus dat hij een practisch en deklaad man is.

De dame volgde den raad en had er naar het verhaal zegt, nimmer berouw over.